

Vybrané právne aspekty implementácie rozhodnutí SRB

Tomáš Gajdoš
Národná banka Slovenska

Jednou zo základných črt fungovania jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií je delba úloh vyplývajúcich z jeho rámca medzi Jednotnú radu pre riešenie krízových situácií (SRB)¹ a národné rezolučné orgány (NRA)². Konzistentnosť ich vzájomnej spolupráce zastrešuje smernica BRRD³, nariadenie SRMR⁴, množstvo technických predpisov a dohoda COFRA⁵. Napriek tomu je implementácia rozhodnutí SRB, ktorá je ponechaná primárne na úvahu národných rezolučných orgánov, poznačená pomerne málo konzistentným prístupom jednotlivých národných orgánov a viacerými právnymi nejasnosťami. Zámerom tohto článku je objasniť právny základ implementácie niektorých druhov rozhodnutí SRB a poskytnúť hlbšiu analýzu najčastejšie diskutovaných právnych aspektov týkajúcich sa implementácie rozhodnutí o stanovení požiadavky MREL⁶, o príspevkoch ex ante do jednotného fondu pre riešenie krízových situácií a o prijatí rezolučnej schémy.

PRÁVNÝ ZÁKLAD IMPLEMENTÁCIE ROZHODNUTÍ SRB

O povinnosti NRA implementovať rozhodnutia SRB možno diskutovať iba v prípadoch, v ktorých je SRB oprávnená prijímať rozhodnutia. V zmysle SRMR je SRB oprávnená vykonávať rozhodovaciu právomoc voči významným inštitúciám (*significant institution*) alebo skupinám, ktoré sú pod priamym dohľadom ECB, a cezhraničným skupinám.⁷ Voči všetkým ostatným inštitúciám (*less significant institution*), ktoré nie sú významnou alebo cezhraničnou entitou, vykonáva priamu rozhodovaciu právomoc v zásade NRA.⁸ Netreba opomenúť, že právny rámec jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií z vecného hľadiska nenúti SRB adresovať všetky rozhodnutia zakladajúce povinnosti pre inštitúcie NRA na implementáciu, ale poskytuje možnosť, a v niektorých prípadoch dokonca stanovuje povinnosť¹⁰ tieto rozhodnutia adresovať priamo dotknutej inštitúcii. Nasledujúce riadky sa však budú týkať situácií, v ktorých sa SRB vydala cestou implementácie.

Za všeobecnú platformu, ktorá zakladá povinnosť NRA implementovať jednotlivé rozhodnutia SRB, možno pokladať čl. 29 SRMR, v zmysle ktorého NRA vykonávajú všetky rozhodnutia, ktoré im adresovala SRB.¹¹ Na účely tohto výkonu má NRA prijať všetky nevyhnutné opatrenia na implementáciu rozhodnutí, ako aj na zabezpečenie vykonávania kontroly nad dodržiavaním povinností uložených SRB. Na uvedený článok nadväzujú ostatné články, ktoré sa zároveň viažu na konkrétny druh rozhodnutia, ako je to napríklad v prípade rozhodnutí o stanovení požiadavky MREL podľa čl. 12 SRMR, keď SRB po porade s príslušnými orgánmi vrátane ECB stanoví minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ktoré podliehajú právomoci odpísať a právomoci vykonať konverziu.¹² SRB následne adresuje stanovenú minimálnu požiadavku NRA a tie plnia jej inštrukcie v súlade s čl. 29 SRMR. SRB zároveň požaduje, aby

NRA overovali, či inštitúcie a materské spoločnosti stále dodržiavajú minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky a či zabezpečujú jej neustále dodržiavanie.¹³ V súvislosti so stanovením požiadavky MREL podporne pôsobí aj dohoda COFRA, ktorá vyššie uvedené ustanovenia smernice s cieľom zefektívniť výkon implementácie dopĺňa o povinnosť SRB poskytnúť NRA všetky potrebné informácie, ktoré požadujú ich národné právne poriadky na účely implementácie. NRA následne informujú SRB o tom, že rozhodnutie implementovali.¹⁴ Na splnenie povinnosti informovať v zmysle predchádzajúcej vety je žiaduce, aby NRA zasielali implementačné akty s doručenkou, ktorú obratom zašlú SRB, čím preukážu doručenie implementačného aktu. Deň doručenia môže byť v tomto prípade zásadný aj z dôvodu stanovenia vzniku povinnosti, keďže implementačné akty sú okamžite vykonateľné.¹⁵ Podobná je aj právna úprava implementácie rezolučnej schémy. Špeciálne ustanovenie čl. 18 ods. 9 SRMR odkazuje v otázke implementácie na čl. 29 SRMR s tým, že NRA bude adresovaný tzv. program riešenia krízových situácií, v ktorom budú preň uvedené inštrukcie. V súlade s nimi NRA prijmu všetky nevyhnutné opatrenia, aby tento program implementovali na národnej úrovni.

Vybočenie z odkazovania na čl. 29 SRMR predstavuje implementácia rozhodnutí o určení ex ante príspevkov, ktorej právny základ možno nájsť v ustanoveniach BRRD a vykonávacieho nariadenia. Podľa nich členské štáty zriadia jeden alebo viaceré mechanizmy financovania s cieľom zabezpečiť, aby NRA účinne uplatňovali nástroje na riešenie krízových situácií a príslušné právomoci.¹⁶ Členské štáty tiež zabezpečia, aby bola povinnosť platiť príspevky podľa tohto článku vynúiteľná na základe vnútroštátnych právnych predpisov a aby sa splatné príspevky v plnej miere uhradili. SRB jednotlivým NRA oznámia svoje rozhodnutia, v ktorých bude vypočítaná výška roč-

- 1 SRB – Single Resolution Board.
- 2 NRA – National Resolution Authorities.
- 3 BRRD – Bank Recovery and Resolution Directive – smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59 EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012, (Ú. v. EÚ L 173/190, 12.6.2014).
- 4 SRMR – Single Resolution Mechanism Regulation – nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225/1, 30.7.2014).
- 5 Decision of the plenary session of the Board of 28 June 2016 establishing the framework for the practical arrangements for the cooperation within the Single Resolution Mechanism between the Single Resolution Board and national resolution authorities, dostupné na https://srb.europa.eu/sites/srbsite/files/srb_ps_2016_07.pdf (ďalej aj „dohoda COFRA“).
- 6 MREL – skratka pre minimálnu požiadavku na vlastné zdroje a oprávnené záväzky, ktoré podliehajú právomoci odpísať a právomoci vykonať konverziu v zmysle čl. 12 ods. 1 SRMR.
- 7 Rozsah pôsobnosti SRB je vymedzený v čl. 2 a čl. 4.
- 8 Aj tu existujú výnimky, keď sa vyžaduje rozhodnutie SRB, napr. podľa čl. 7 ods. 3, ak riešenie krízovej situácie vyžaduje použitie prostriedkov SRF.
- 9 Čl. 34, 36, 37, 39 SRMR.
- 10 Čl. 38 SRMR.
- 11 Čl. 29 ods. 1 SRMR.
- 12 Čl. 12 ods. 1 SRMR.
- 13 Čl. 12 ods. 14 SRMR.
- 14 Čl. 30 ods. 2 COFRA.
- 15 Čl. 85 ods. 4 písm. b) BRRD.
- 16 Čl. 100 BRRD.

- 17 Čl. 5 ods. 1 vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2015/81 z 19. decembra 2014, ktorým sa bližšie určujú jednotné podmienky uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014, pokiaľ ide o príspevky ex ante do jednotného fondu na riešenie krízových situácií.
- 18 Čl. 42 ods. 1 SRMR.
- 19 Pozri napr. C-85/76, C-262/12, C-17-74.
- 20 C 383/13.
- 21 T-16/02, T-262/09.
- 22 C-276/12.
- 23 Čl. 81 ods. 4 SRMR.
- 24 Čl. 4 ods. 1 COFRA.
- 25 Čl. 4 ods. 4 COFRA.

ných príspevkov inštitúcií povolených na ich príslušných územiach.¹⁷ V SRMR sa o implementácii rozhodnutí o určení *ex ante* príspevkov zmieňuje len odôvodnenie 20, podľa ktorého zúčastnené členské štáty zostávajú zodpovedné za vyberanie príspevkov od subjektov usadených na ich území v súlade s BRRD. V súvislosti s problematikou implementácie rozhodnutí o príspevkoch *ex ante* sa domnievame, že aj keď SRMR neobsahuje špeciálne ustanovenie, ktoré by nadväzovalo na čl. 29 SRMR, tento bude predstavovať univerzálnu bázu aj v prípade implementácie rozhodnutia o príspevkoch, popri ostatných, tu spomenutých ustanoveniach.

ORGANIZÁCIA PRÁVA BYŤ VYPOČUTÝ

SRB ako jedna z agentúr EÚ,¹⁸ je povinná v rámci výkonu svojej rozhodovacej činnosti dodržiavať procesné pravidlá vyplývajúce z práva EÚ. Patrí medzi ne napr. povinnosť náležite odôvodniť svoje rozhodnutia, rešpektovanie práva na dobrú správu vecí verejných, povinnosť zachovávanía mlčanlivosti a iné povinnosti, v rámci ktorých sa v súvislosti s implementáciou rozhodnutí SRB často diskutuje najmä o práve byť vypočutý.

Právo byť vypočutý je zakotvené v čl. 41 ods. 2 Charty základných práv EÚ, podľa ktorého toto právo zahŕňa najmä právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať; právo každého na prístup k spisu, ktorý sa ho týka, za predpokladu rešpektovania oprávnených záujmov dôvernosti a služobného a obchodného tajomstva, a povinnosť administratívy odôvodniť svoje rozhodnutia. Aj nariadenie SRMR upravuje právo byť vypočutý, a to v čl. 40 ods. 1, kde však obmedzuje jeho aplikácie iba na konania sankčnej povahy, a následne v ods. 2 toho istého článku, kde stanovuje, že právo fyzických alebo právnických osôb, voči ktorým sa vedie konanie, na obhajobu sa počas konania plne rešpektuje. Vzhľadom na to ako právny základ práva byť vypočutý vo veciach v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií, ktoré nemajú sankčnú povahu, možno vnímať čl. 41 Charty základných práv EÚ a nižšie uvedenú judikatúru Súdneho dvora EÚ.

V zmysle ustálenej judikatúry¹⁹ Súdneho dvora EÚ právo byť vypočutý podporuje právo na obhajobu v kontexte administratívneho sankčného konania. Služi v zásade na dva ciele, a to na prípravu odôvodnených rozhodnutí (participácia v administratívnom procese) a na ochranu osôb, ktoré sú týmto rozhodnutím dotknuté. Malo by byť vykonané vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu,²⁰ pričom jeho primárnym cieľom nie je ovplyvniť rozhodnutie samotné, ale skôr skutočnosť, na ktorých je založené.²¹ Inštitúcia, ktorá je adresátom rozhodnutia, by v zmysle judikatúry mala mať vytvorené také podmienky, za ktorých môže efektívne vyjadriť svoje stanovisko ku skutočnostiam, na ktorých sa má rozhodnutie zakladať.²² Pokiaľ ide o vytvorenie týchto podmienok, tak SRB, ako aj NRA sa zhodujú v tom, že toto právo by sa malo realizovať prostredníctvom workshopov, resp.

stretnutí s dotknutými inštitúciami, kde budú mať právo vyjadriť svoje stanovisko ku skutočnostiam, na ktorých sa budú zakladať rozhodnutia.

Spornou však zostáva otázka, kto by mal tieto stretnutia organizovať, či SRB alebo NRA. Domnievame sa, že z právneho hľadiska by táto povinnosť mala byť ovplyvnená mierou autonómie v procese tvorby konečného rozhodnutia, a preto by mala byť organizovaná jednak zo strany SRB, ako aj zo strany NRA. Berúc do úvahy skutočnosť, že samotná povinnosť dotknutej inštitúcie plniť (napr. cieľovú úroveň MREL, výšku príspevkov, dodržanie lehoty a pod.) je v rozhodnutí stanovená, vypočítaná, a teda konštituovaná SRB, prikláňame sa k názoru, že SRB by mala byť subjektom, ktorý konzultuje s inštitúciami skutočností v rozsahu rozhodujúcim pre konštituovanie povinností, ktoré im rozhodnutím stanoví SRB. Tento záver vyplýva aj z účelového výkladu práva na vypočutie, keďže orgán, ktorý tvorí rozhodnutie, by mal byť zároveň aj orgánom, ktorý skúma námietky dotknutej inštitúcie a vysporiada sa s nimi v rámci svojej úvahy pri tvorbe rozhodnutia, aby bolo zabezpečené ich zohľadnenie v konečnom rozhodnutí. Na druhej strane prvky plynúce z autonómie NRA, ako napr. spôsob implementácie rozhodnutia, by mali byť konzultované na národnej úrovni. Stretnutia s inštitúciami na národnej úrovni sa okrem vyššie uvedeného zdajú byť užitočné aj z operatívneho hľadiska, a to z dôvodu vytvorenia priestoru na prekonzultovanie jednotlivých elementov rozhodnutia, spôsobu komunikácie a pod.

JAZYKOVÝ REŽIM

Nariadenie SRMR poskytuje SRB možnosť dohodnúť sa s každou NRA na jazyku, v ktorom sa vypracúvajú dokumenty, ktoré sa majú poslať NRA alebo ktoré majú poslať tieto NRA inštitúciám.²³ V prípade, ak sa SRB a NRA nedohodnú, platí, že ich pracovným jazykom, či už v písomnom alebo ústnom styku, je angličtina.²⁴ Dohoda COFRA zároveň stanovuje, že oficiálne dokumenty zaslané finančným inštitúciám preloží SRB do jazyka požadovaného inštitúciou, ktorej sú adresované.²⁵ Podľa názoru SRB sa však toto ustanovenie nemá aplikovať v prípade implementačných rozhodnutí, pretože rozhodnutia o stanovení MREL, *ex ante* príspevkoch, prijatí rezolučnej schémy a ďalšie nie sú adresované finančnej inštitúcii, ale NRA.

Z ustanovenia § 3 zákona č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov vyplýva, že orgány verejnej správy, medzi ktoré patrí aj rezolučný orgán, musia komunikovať so slovenskou finančnou inštitúciou v úradnom styku, a tiež vydávať rozhodnutia, ktoré sú inštitúcii adresované, v štátnom, teda slovenskom jazyku. Z toho vyplýva, že ak má byť prílohou implementačného aktu, resp. súčasťou odôvodnenia implementačného aktu rozhodnutie SRB, musí byť preložené do slovenského jazyka. Sporné však zostáva, kto má tento preklad zabezpečiť. Podľa názoru NRA by to mala byť SRB, aj napriek tomu, že táto povinnosť jej nevyplýva zo smernice ani z dohody COFRA. Na argumen-

táciu SRB navyše podporne pôsobí i skutočnosť, že aj stretnutia vykonávané v rámci zabezpečenia práva byť vypočutý na pôde SRB sú vedené v anglickom jazyku.

Keďže samotný rámec SRM od svojho začiatku počítal s adresnosťou rozhodnutia ako s určujúcim prvkom pre ďalšie procesy (implementáciu), nazdávame sa, že argument proti názoru SRB nemožno zakladať na prirodzenej právnej úvahe, podľa ktorej aj napriek tomu, že rozhodnutia nie sú adresované priamo inštitúciám, majú na ne priamy vplyv, a teda pokiaľ ide o účinok, je rovnaký, ako keby im adresované boli. Napriek tomu sa prikláňame k názoru, že preklad rozhodnutia by mala zabezpečiť SRB, a to z dôvodu, že ako agentúra EÚ by mala zodpovedať za dobrú správu vecí verejných a za zvyšovaniu právnej istoty. Aj v tomto prípade, podobne ako v prípade organizácie práva byť vypočutý, sa prikláňame k názoru, že SRB by mala niesť zodpovednosť za tú časť aktu, v ktorej mala autonómiu SRB, a teda by mala eliminovať prípadné nedostatky prekladu, ktoré by mohli narušiť presnosť alebo ovplyvniť výklad niektorých úvah SRB, čo by sa mohlo negatívne odzrkadliť aj pri preskúvaní rozhodnutia. Problematika zodpovednosti za nesprávny preklad vyústila do návrhu ustanovenia revidovanej dohody COFRA, kde sa NRA snažia presadiť vylúčenie ich zodpovednosti za nesprávny preklad. Zároveň treba dodať, že za súčasného stavu, keď sú všetky rozhodnutia SRB týkajúce sa ukladania povinností inštitúciám adresované NRA, nadobúdajú uvedené ustanovenia dohody COFRA pomerne obsolentný charakter.

OPRAVNÉ PROSTRIEDKY

Preskúvanie rozhodnutí v rámci SRM sa vyznačuje dichotómiou opravných prostriedkov na tie, ktoré smerujú voči samotnému rozhodnutiu SRB, a na tie, ktoré smerujú voči rozhodnutiu (implementačnému aktu) NRA, ktorým bolo rozhodnutie SRB implementované. Toto delenie je badateľné už aj po formálnej stránke, napríklad v najnovšom návrhu implementačného aktu SRB pre NRA, pokiaľ ide o rozhodnutia o stanovení MREL, kde časť poučenie o opravných prostriedku je rozdelená na opravné prostriedky dostupné v rámci vnútroštátneho právneho poriadku a v rámci práva EÚ.

V prípade práva EÚ možno v prípade preskúmania rozhodnutí SRB hovoriť o administratívnom preskúvaní vykonávanom odvolacím výborom SRB (Appeal panel) a o súdnom preskúvaní pred Súdny dvorom EÚ. Pokiaľ ide o administratívne preskúvanie, čl. 85 ods. 3 SRMR taxatívne vymenúva prípady,²⁶ v ktorých sa môže ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba vrátane orgánov na riešenie krízových situácií odvolať proti rozhodnutiu SRB, ktoré je adresované tejto osobe alebo ktoré sa danej osobe priamo a individuálne týka. Odvolanie spolu s odôvodnením sa podáva odvolaciemu výboru písomne do šiestich týždňov odo dňa oznámenia rozhodnutia dotknutej osobe alebo, ak oznámenie neexistuje, odo dňa, keď sa o rozhodnutí dotknutá osoba dozvede-

la. Podané odvolanie v zásade nemá odkladný účinok, odvolací výbor však môže pozastaviť uplatňovanie napadnutého rozhodnutia, ak sa domnieva, že si to okolnosti vyžadujú.²⁷ Odvolací výbor vyzve účastníkov odvolacieho konania, aby v rámci stanovených lehôt predložili pripomienky k jej vlastným oznámeniam alebo k oznámeniam iných strán odvolacieho konania. Účastníci odvolacích konaní majú nárok na ústne vyjadrenie. Ak je odvolanie prípustné, odvolací výbor preskúma, či je opodstatnené.²⁸ Odvolací výbor môže potvrdiť rozhodnutie, ktoré prijala SRB, alebo jej môže vec vrátiť. Ak jej vec vráti, SRB je viazaná rozhodnutím odvolacieho výboru a prijme v súvislosti s dotknutým prípadom zmenené rozhodnutie. Rozhodnutia odvolacieho výboru musia byť odôvodnené a oznámené účastníkom konania.²⁹

Ak účastník konania pred odvolacím výborom nie je s jeho rozhodnutím spokojný alebo voči rozhodnutiu SRB neexistuje právo odvolať sa na odvolací výbor, ako napr. v prípade rozhodnutia SRB o vyberaní *ex ante* príspevkov, môže v zmysle čl. 86 SRMR v súlade s čl. 263 Zmluvy o fungovaní EÚ napadnúť toto rozhodnutie žalobou pred Súdny dvorom EÚ, a to do dvoch mesiacov od zverejnenia daného rozhodnutia alebo jeho oznámenia žalobcovi, alebo ak toto chýba, odo dňa, keď sa o ňom žalobca dozvedel. Okrem žaloby môže každá fyzická alebo právnická osoba podať na Súdny dvor odvolanie proti rozhodnutiam SRB, ako aj žalobu pre nečinnosť.³⁰ SRB je povinná prijať všetky potrebné opatrenia na dodržanie rozsudku Súdneho dvora.³¹

Zatiaľ čo rozsah opravných prostriedkov proti samotnému rozhodnutiu SRB vyplýva priamo z nariadenia, identifikácia vnútroštátnych opravných prostriedkov voči implementačnému rozhodnutiu a ich rozsah závisí v prvom rade od právneho poriadku príslušného štátu a od úvahy NRA limitovanej požiadavkami, ktoré na opravný prostriedok kladie samotná BRRD. V zmysle smernice musí takýto vnútroštátny opravný prostriedok zakladať urýchlené preskúvanie.³² Na to sa vzťahuje aj ďalšia požiadavka, že nesmie ísť o opravný prostriedok, ktorý by mal okamžitý suspenzívny účinok.³³ Ako vyhovujúci opravný prostriedok sa vzhľadom na tieto dve kritériá javí správna žaloba, ktorú v zmysle § 6e ods. 13 zákona č. 371/2014 Z. z. o riešení krízových situácií možno podať proti rozhodnutiam rady vo veciach, ktoré neboli zverešené do pôsobnosti výkonného člena rady. Ani v prípade správnej žaloby však nemožno vylúčiť odkladný účinok, keďže súd ho môže žalobcovi priznať, a to v prípade, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok, a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom, alebo ak napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy má podklad v právne záväznom akte Eu-

26 Čl. 10 ods. 10, čl. 11, čl. 12 ods. 1, čl. 38 až 41, čl. 65 ods. 3, čl. 71 a čl. 90 ods. 3 SRMR.

27 Čl. 85 ods. 3 SRMR.

28 Čl. 85 ods. 7 SRMR.

29 Čl. 85 ods. 8 a 9 SRMR.

30 Čl. 265 Zmluvy o fungovaní EÚ.

31 Čl. 86 ods. 4 BRRD.

32 Čl. 85 BRRD.

33 Čl. 85 ods. 4 písm. a) BRRD.

- 34 § 185 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov.
- 35 V zmysle čl. 32 BRRD je existencia verejného záujmu jednou z podmienok vyhlásenia rezolučného konania.
- 36 K 1.5.2018 SRB registruje 98 žalôb pred Súdnym dvorom EÚ a 58 odvolaní na odvolací výbor vo veci uskutočnenej rezolúcie v prípade Banco Populare Espanol.
- 37 Čl. 85 ods. 3 BRRD posledná veta.
- 38 Dostupné na internete: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A61985CJ0314>.
- 39 V zmysle čl. 267 písm. b) Zmluvy o fungovaní EÚ má Súdny dvor EÚ právomoc vydať predbežný názor o otázkach, ktoré sa týkajú platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr EÚ.
- 40 Čl. 19 ods. 6 písm. a) SRMR.
- 41 Čl. 37 ods. 3 BRRD.
- 42 Čl. 71 SRMR.
- 43 Čl. 18 ods. 9 a čl. 28 SRMR.
- 44 Bush D. – Ferrarini G., *European banking union*, Oxford University Press, 2015, str. 473, ISBN 978-0-19-872730-9.

rovskej únie, o ktorého platnosti možno mať vážne pochybnosti, a žalobcovi by inak hrozila vážna a nenapraviteľná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore so záujmom Európskej únie.³⁴ V zásade možno mať zato, že prípadná rezolúcia bude vykonávaná v súlade s verejným záujmom,³⁵ a teda pravdepodobnosť, že by sa súd v tejto súvislosti odklonil od názoru SRB a Komisie, ktorá rozhodnutie SRB schvaľuje, je málo pravdepodobná. Táto prezumpcia verejného záujmu je umocnená čl. 85 ods. 4 písm. b) BRRD, v zmysle ktorého musí byť rozhodnutie orgánu pre riešenie krízových situácií okamžite vykonateľné a má z neho vyplývať vyvrátiteľná domnienka, že pozastavenie jeho vykonania by nebolo v súlade s verejným záujmom. To znamená, že žalobca by musel preukázať, že verejný záujem nie je daný. Na druhej strane musíme spomenúť stupňujúce sa množstvo žalôb voči SRB,³⁶ medzi ktorými sa nájdu aj žaloby s petitom znejúcim na určenie nezákonnosti niektorých ustanovení SRMR, z čoho vyplýva, že priznanie odkladného účinku správnej žaloby súdom v budúcnosti nemožno úplne vylúčiť.

Poslednou požiadavkou BRRD súvisiacou s preskúmaním implementačného aktu, ktorá sa zdá byť zároveň aj najproblematickejšou, je zabezpečenie toho, aby vnútroštátne tieto použili komplexné hospodárske hodnotenia skutočností realizovaných orgánom pre riešenie krízových situácií ako základ ich vlastného posudku.³⁷ Tu sa však vynára otázka, aký posudok, resp. akú úvahu či hodnotenie skutkových okolností vykonáva NRA, ktorá v prípade implementácie rozhodnutí, napr. o uložení *ex ante* príspevkov, o stanovení MREL a pod., vystupuje iba ako akýsi „poštár“ rozhodnutia vydaného SRB bez akejkoľvek autonómie. Čo bude predmetom preskúmania vnútroštátneho správneho súdu? Obmedzí súd svoje preskúmanie len na to, či si NRA splnil svoju povinnosť implementovať rozhodnutie? Ak áno, ako potom bude zabezpečené preskúmanie v zmysle poslednej požiadavky?

Domnievame sa, že zodpovedanie týchto otázok je dané dvoma determinantmi, a to mierou autonómie NRA v procese implementácie rozhodnutia SRB a rozsahom skutočností, ktoré budú spadať pod preskúmanie správneho súdu. Pokiaľ ide o rozsah skutočností, ktoré bude preskúmať správny súd, možno ho dedukovať z ustanovenia § 191 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Okrem iného sa v ňom uvádza, že správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy, ak zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo ak skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu. Z toho jasne vyplýva, že predmetom súdneho preskúmania budú aj skutkové otázky, a aj napriek dichotómii opravných prostriedkov v rámci SRM nemožno rozumne očakávať, že správny súd na národnej

úrovni nebude preskúmať skutkové okolnosti z dôvodu, že vyplývajú primárne z rozhodnutia SRB, voči ktorému sa treba odvolať na odvolací výbor alebo ho napadnúť žalobou pred Súdnym dvorom EÚ. Ako sme už spomenuli, v praxi zväčša nastáva situácia, keď NRA majú len minimálnu alebo žiadnu mieru autonómie (t. j. NRA nie je inštruovaný, ako implementovať rozhodnutie SRB) v rámci participácie na skutkových zisteniach či na prípadnom ukladaní povinností a konajú skôr ako sprostredkovateľ medzi SRB a príslušnou inštitúciou. Vzhľadom na to je celý skutkový základ implementačného aktu prebratý z rozhodnutia SRB. V prípade niektorých rezolučných orgánov nie je výnimkou ani implementácia rozhodnutí SRB prostredníctvom notifikácie alebo sprievodného listu s priloženým rozhodnutím. Môže teda vnútroštátny súd zrušiť takéto rozhodnutie SRB, ak je toho názoru, že je daný niektorý z dôvodov na zrušenie podľa vnútroštátneho práva? V tejto súvislosti poukazujeme na judikát C 314/85 vo veci *Foto-Frost v Hauptzollamt Lübeck-Ost*³⁸, podľa ktorého aj v prípadoch, ak sa platnosť aktov komunitárneho práva preskúma pred vnútroštátnym súdom, právomoc vyhlásiť takýto akt za neplatný je vyhradená pre Súdny dvor EÚ. V nadväznosti na uvedený rozsudok v spojení s čl. 267 písm. b) Zmluvy o fungovaní EÚ³⁹ možno predpokladať, že vo veci zrušenia rozhodnutia SRB, resp. preskúmania z neho vyplývajúcich skutočností, ktoré sú podkladom pre NRA, je vnútroštátny súd povinný obrátiť sa na Súdny dvor EÚ v rámci konania o predbežnej otázke.

Nazdávame sa, že podobný prístup, aj keď v odlišnej miere, je nutné aplikovať aj v prípade implementácií rozhodnutí, v ktorých majú rezolučné orgány širšiu mieru autonómie. Dobrým príkladom rozšírenej autonómie rezolučného orgánu je implementácia rezolučnej schémy. V tomto prípade síce SRB rozhodne o vyhlásení rezolučného konania,⁴⁰ ako aj o tom, ktorý nástroj a v akej miere sa bude aplikovať⁴¹ a do akej miery budú použité prostriedky rezolučného fondu⁴², ale stanovenie výkonu rezolučného opatrenia v právnom prostredí toho ktorého štátu, zabezpečenie prístupu k infraštruktúram finančného trhu, udržanie kritických funkcií a pod. závisia od rozhodnutia NRA.⁴³ V takomto prípade by mal správny súd rozlišovať medzi tými časťami implementačného aktu, ktoré boli založené autonómiou NRA, pričom by ich mal podrobiť svojmu preskúmaniu, zatiaľ čo s preskúmaním zostávajúcej časti by sa mal obrátiť na Súdny dvor EÚ v rámci konania o predbežnej otázke. V praxi môže tiež nastať situácia, keď by žalobca napadol len rozhodnutie SRB pred Súdnym dvorom EÚ a nie pred vnútroštátnym súdom a naopak, prípadne by zmeškal niektorú z lehôt, čo by mohlo viesť napríklad k situácii, že zrušenie rozhodnutia SRB Súdnym dvorom EÚ by nestačilo na zrušenie všetkých účinkov implementačného aktu, v ktorom NRA uplatnil širšiu mieru autonómie.⁴⁴ Z tohto hľadiska sa zdajú byť striktné odlišované opravných prostriedkov vzájomne sa dopĺňajúce až prelínajúce.

ZÁVER

Vyššie vybrané právne aspekty predstavujú iba zlomok problémov, o ktorých sa diskutuje medzi SRB a NRA v súvislosti s implementáciou rozhodnutí SRB. Napriek tomu z nich možno vycítiť spoločného menovateľa, ktorým je akési prehadzovanie si zodpovednosti medzi SRB a NRA. Autor sa snažil predostrieť svoj postoj, v zmysle ktorého by každý orgán mal byť zodpovedný za to, čo vniesol do aktu, ktorý na konci procesu prevzme dotknutá inštitúcia, keďže verí, že tento postoj prináša spravodlivú deľbu zodpovednosti medzi SRB a NRA a zároveň predstavuje východisko z prebiehajúcich polemík. Pokiaľ ide o ďalší vývoj problematiky implementácie rozhodnutí, zdá sa, že presnejšie procesy prinesie revízia do-

hody COFRA a nápomocné budú aj praktické skúsenosti jednotlivých orgánov v procese implementácie. Zároveň je potrebné uviesť, že rozsah rozhodnutí, ktoré sa musia implementovať, nie je striktné určený len nariadením, keďže mnohé rozhodnutia môže doručovať SRB aj priamo,⁴⁵ ale do značnej miery závisí od politiky SRB. V tejto súvislosti, dávame do pozornosti vyjadrenie predsedníčky výkonnej rady SRB Elke König, ktorá v marci na zasadnutí Európskeho parlamentu vyjadřila odporúčanie, v zmysle ktorého by sa malo SRB v otázke implementácie rozhodnutí o stanovení MREL posunúť z dvojstupňového procesu k priamemu adresovaniu rozhodnutí inštitúciám z dôvodu zvýšenia operačnej efektivity a redukcie právnych problémov.⁴⁶

⁴⁵ Čl. 29 ods. 2 SRMR.

⁴⁶ European Parliament ECON Committee – Speech by Elke König, 20.03.2018, dostupné na internete: <https://srb.europa.eu/en/node/508>.

I N F O R M Á C I E

Katedra poisťovníctva Národohospodárskej fakulty Ekonomickej univerzity v Bratislave oslavuje 20. výročie svojho založenia

Katedra poisťovníctva je svojou odbornou profiláciou jedinou a jedinečnou v podmienkach Slovenskej republiky. K jej založeniu došlo v roku 1998 po dlhšom období príprav. Okolnosti založenia Katedry poisťovníctva a jej prvých dvadsať rokov si jej súčasní aj bývalí členovia spomínajú spolu so širokým okruhom spolupracujúcich kolegov z poisťovní, Národnej banky Slovenska, Slovenskej asociácie poisťovní a ďalších inštitúcií finančného sektora na workshope dňa 25. apríla 2018.

V priebehu dvadsiatich rokov sa Katedra poisťovníctva stala modernou katedrou zabezpečujúcou svoju prvotnú úlohu – vzdelávať študentov na všetkých troch stupňoch štúdia v odbornej profilácii poisťovníctva. Katedra zabezpečuje aj svoju úlohu byť vedeckým pracoviskom a nositeľom výskumu v predmetnej oblasti. Členovia katedry publikujú výsledky riešenia výskumných projektov v renomovaných zahraničných i domácich vedeckých časopisoch zaradených do citačných databáz Scopus a Web of Science. Aktívni sú aj v rozvíjaní medzinárodnej spolupráce so zahraničnými univerzitami a výskumnými pracoviskami. Dnes majú členovia katedry vybudovanú širokú sieť spolupracujúcich pracovísk, počnúc európskymi, napríklad University of Hohenheim, Stuttgart v Nemecku, Cass Business School, City University, Londýn vo Veľkej Británii, University of

Strasbourg vo Francúzsku, Jonkoping University vo Švédsku, na viacerých univerzitách a vysokých školách v Českej republike, Maďarsku a Poľsku, ako aj univerzitách v USA, Austrálii, Hongkongu, Juhoafrickej republike, Thajsku a v ďalších krajinách. Členovia Katedry poisťovníctva hodľajú aj naďalej smerovať svoje pracovné aktivity tak, aby prispievali k rozvoju vzdelávania v priestore finančných katedrií smerom k medzinárodne uznávanej úrovni vedecko-výskumnej činnosti. Svoje aktivity však rozvíjajú aj v oblasti celoživotného vzdelávania. Pripravili a realizujú projekty pre vzdelávanie učiteľov stredných škôl s akcentom na zlepšenie finančnej gramotnosti, rovnako aj v oblasti vzdelávania finančných poradcov a zapájajú sa aj do vzdelávania v rámci univerzity tretieho veku a detskej univerzity. Diskutujúci vyzdvihli aj rozsiahlu spoluprácu Katedry poisťovníctva s praxou a v prejavoch zástupcov poisťovní a finančných spoločností rezonovali požiadavky na zvýšený počet absolventov študijného programu Poisťovníctvo.

V mene kolektívu Katedry poisťovníctva sa chcem poďakovať všetkým, ktorí svojou účasťou prispeli k tvorivému priebehu workshopu. Teším sa na ďalšiu podnetnú a kreatívnu spoluprácu.

*prof. Ing. Erika Pastoráková, PhD.
Ekonomická univerzita v Bratislave*